

13 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2009

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ

Μνήμη τῶν Ἐγκαινίων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως. Προεόρτια τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Τοῦ Ἁγίου Κορνηλίου τοῦ Ἐκατοντάρχου.

Ἦχος πλ. α' – Ἐωθινὸν Γ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος πλ. α'.

Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦ,

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον τὸ Ἀναστάσιμον. Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι ἠδύοκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγειρᾶι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Δόξα.

Ἦχος δ'. Ἀπολυτίκιον τῶν Ἐγκαινίων

Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν κάτω συναπέδειξας ὠραιότητα, τοῦ ἁγίου σκηνώματος τῆς δόξης σου Κύριε. Κραταίωσον αὐτὸ εἰς αἰῶνα αἰῶνος, καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν, τὰς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως προσαγομένας σοι δεήσεις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, ἢ πάντων ζωῆ καὶ ἀνάστασις.

Καὶ νῦν.

Ἦχος β'. Προεόρτιον

Τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὃν ἐδώρησω ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις Κύριε, σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβείαν. Σῶζε τοὺς βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου, εἰρηνεύοντας διὰ τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Συναπτὴ μικρὰ μεθ' ἧν Ἐκφώνησις

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ταφὴν τὴν ἁγίαν ὕμνοις τιμήσωμεν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ ὑπερδοξάσωμεν, ὅτι συνήγειρε νεκρούς, ἐκ τῶν μνημάτων ὡς Θεός, σκυλεύσας κράτος θανάτου, καὶ ἰσχὺν διαβόλου, καὶ τοῖς ἐν ἄδη φῶς ἀνέτειλε.

Δόξα.

Κύριε, νεκρὸς προσηγορεύθης, ὁ νεκρώσας τὸν θάνατον, ἐν μνήματι ἐτέθης, ὁ κενώσας τὰ μνήματα, ἄνω στρατιῶται τὸν τάφον ἐφύλαττον, κάτω τοὺς ἀπ' αἰῶνος νεκροὺς ἐξανέστησας, Παντοδύναμε καὶ ἀκατάληπτε, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν.

τῶν Ἐγκαινίων

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε

Τὰ πάντα ἐφώτισε τῇ παρουσίᾳ Χριστός, τὸν κόσμον ἀνεκαίνισε Πνεύματι θείῳ αὐτοῦ· ψυχὰι ἐγκαινίζονται· οἶκος γὰρ ἀνετέθη, νῦν εἰς δόξαν Κυρίου, ἔνθα καὶ ἐγκαινίζει, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς σωτηρίαν βροτῶν.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν.

Κύριε, μετὰ τὴν τριήμερόν σου Ἀνάστασιν, καὶ τὴν τῶν Ἀποστόλων προσκύνησιν, ὁ Πέτρος ἐβόα σοι. Γυναῖκες ἀπετόλμησαν, καὶ γὰρ ἐδειλίασα. Ληστής ἐθεολόγησε, καὶ γὰρ ἡρνησάμην σε, ἄρα καλέσεις με τοῦ λοιποῦ μαθητὴν, ἢ πάλιν δείξεις με ἀλιέα βυθοῦ; ἀλλὰ μετανοοῦντά με δέξαι, ὁ Θεὸς καὶ σῶσον με.

Δόξα.

Κύριε, ἐν μέσῳ σε προσήλωσαν, οἱ παράνομοι τῶν καταδίκων, καὶ λόγῃ τὴν πλευράν σου ἐξεκέντησαν, ὡς Ἐλεῆμον, ταφὴν δὲ κατεδέξω, ὁ λύσας ἄδου τὰς πύλας, καὶ ἀνέστης τριήμερος, ἔδραμον Γυναῖκες ἰδεῖν σε, καὶ ἀπήγγειλαν Ἀποστόλοις τὴν ἔγερσιν. Ὑπερυψούμενε Σωτῆρ, ὃν ὕμνοῦσιν Ἄγγελοι, εὐλογημένε Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν.

τῶν Ἐγκαινίων

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε

Ἔορτιος σήμερον τῶν Ἐγκαινίων πιστοί, ἡμέρα κατέλαβε, τὴν ἐκλογὴν τοῦ Χριστοῦ, ἡμᾶς καὶ προτρέπεται, πάντας ἐγκαινισθῆναι, καὶ φαιδρῶ τῷ προσώπῳ, ἄσματα τῷ Δεσπότη, ἐκ μυχοῦ τῆς καρδίας, ἄσαι πιστῶς ὡς λυτρωτῆ, καὶ ἡμᾶς ἐγκαινίζοντι.

Τὰ ἀναστάσιμα

εὐλογητάρια

Συναπτὴ μικρὰ μεθ' ἧν Ἐκφώνησις

Ὅτι ἠυλόγηται...

ΥΠΑΚΟΗ

Ἡ Ὑπακοή - Ἦχος πλ. α΄.

Ἀγγελικῇ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκῇ Ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο. Αναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν μέγα ἔλεος.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ

Ἀντίφωνον Α΄

❖ **Ἐν τῷ** θλίβεσθαί με Δαυϊτικῶς, ἄδω σοι Σωτῆρ μου. Ρῦσαί μου τὴν ψυχὴν ἐκ γλώσσης δολίας.

❖ **Τοῖς** ἐρημικοῖς ζωὴ μακαρία ἐστὶ, θεϊκῶ ἔρωτι πτερουμένοις.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, περικρατεῖται πάντα τὰ ὀρατά τε σὺν τοῖς ἀοράτοις, αὐτοκρατὲς γὰρ ὄν, τῆς Τριάδος ἐν ἐστὶν ἀψεύστως.

Ἀντίφωνον Β΄

❖ **Εἰς τὰ ὄρη** ψυχὴ ἀρθῶμεν, δεῦρο ἐκεῖσε, ὅθεν βοήθεια ἦκει.

❖ Δεξιά σου χεῖρ κάμῃ, Χριστὲ ἵπταμένη, σκαιωρίας πάσης περιφυλαξάτω.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, θεολογοῦντες φῶμεν, Σὺ εἶ Θεός, ζωὴ, ἔρως, φῶς, νοῦς, σὺ χρηστότης, σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀντίφωνον Γ'

❖ Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι. Εἰς τὰς αὐλὰς προσβῶμεν Κυρίου, χαρᾶς πολλῆς πλησθεὶς εὐχὰς ἀναπέμπω.

❖ Ἐπὶ οἶκον Δαυὶδ, τὰ φοβερὰ τελεσιουργεῖται, πῦρ γὰρ ἐκεῖ φλέγον, ἅπαντα αἰσχρὸν νοῦν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ζωαρχικὴ ἀξία, ἐξ οὗ πᾶν ζῶον ἐμψυχοῦται, ὡς ἐν Πατρὶ,...

...ἄμα τε καὶ Λόγω.

Προκείμενον

Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσια σου.

Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου,...

... ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡ Τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου

ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον

ὁ Ἱερεύς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύη,...

Ἀμήν. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

ὁ Ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ΕΩΘΙΝΟΝ Γ'

(Μαρκ. ις' 9-20)

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς πρωτὴ πρώτῃ Σαββάτου ἐφάνη πρῶτον Μαρία τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι. Κάκεῖνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῆ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς ἠπίστησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερῶθη ἐν ἑτέρῃ μορφῇ, πορευομένοις, εἰς ἀγρόν. Κάκεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς, οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. Ὑστερον, ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκά ἐφανερῶθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγγεργμένον, οὐκ ἐπίστευσαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα, κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς, σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας, κατακριθήσεται. σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύουσι ταῦτα παρακολουθήσει, ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι, γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς, ὄφεις ἀροῦσι, κἄν θανάσιμον τι πῖωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει, ἐπὶ ἀρόρωστος χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἔξουσιν. Ὁ μὲν οὖν Κύριος, μετὰ τὸ λαλήσαι αὐτοῖς, ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνοι δὲ ἐξεληθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος, καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὸς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν, ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὄλω τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν΄ Ψαλμὸς εἰς ἦχον β΄.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλήθος των οἰκτιρῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.....

Δόξα. Ἦχος β΄.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Πεντηκοστάριον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν σου... Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

KANONES

ὠδὴ α΄.

ὁ Ἀναστάσιμος Κανὼν εἰς δ΄

Ἦχος πλ. α΄. Ὁ Εἰρμὸς

Ἴππον καὶ ἀναβάτην, εἰς θάλασσαν Ἐρυθράν, ὁ συντρίβων πολέμους, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα.

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὲ ἡ ἀκανθηφόρος, Ἑβραίων συναγωγὴ, οὐ στοργὴν εὐεργέτα, πρὸς σὲ φυλάξασα, μητρικὴν Χριστὲ ἐστεφάνωσε, τὸν γενάρχην λύοντα, τῆς ἀκάνθης τὸ ἐπιτίμιον.

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἦγειράς με πεσόντα, τῷ βόθρῳ ἐπικληθεῖς, ζωοδότα ἀπτώτως, καὶ τῆς ἐμῆς δυσώδους φθορᾶς, Χριστὲ ἀνασχόμενος, ἀπειράστως θείας οὐσίας, μύρω με εὐωδίαςας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. Θεοτοκίον

Ἀέλυται ἡ κατάρα, ἡ λύπη πέπαυται, ἡ γὰρ εὐλογημένη, καὶ κεχαριτωμένη, πιστοῖς χαρὰν ἐξανέτειλεν, εὐλογίαν πᾶσιν ἀνθηφοροῦσα, Χριστὸν τοῖς πέρασι.

Κανὼν ὁ Προεόρτιος,

οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς κατὰ Ἀλφάβητον, ἀνευ τῶν Θεοτοκίων. Γερμανοῦ

Ἦχος δ΄. Εἰρμὸς. Τριστάτας κραταιούς.

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Ἀγάλλου οὐρανὸν καὶ ἡ γῆ εὐφραίνεσθω, ὁ πανάγιος Σταυρός, προέρχεται ἡμᾶς, ἀγιάζων ἐν χάριτι, τοῦτον κατασπαζομένους, ὡς πηγὴν ἀγιάσματος, καὶ τῆς πάντων θεώσεως αἴτιον.

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Βαδίζειν εὐσεβῶς τὴν οὐράνιον τρίβον, ἐνδυνάμωσον ἡμᾶς, πανάγιε Σταυρὲ τοὺς πιστῶς προσκυνοῦντάς σε, ὅπως τὰ τῶν ἐναντίων ἀποκλίναντες βάραθρα κοινωνοὶ θείας δόξης γενώμεθα.

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Γνωστοὶ τῷ Ποιητῇ, διὰ σοῦ γεγονότες, πανσεβάσμιε Σταυρέ, καρδιά καὶ ψυχῇ, προσπτυσσόμεθα πάντοτε, σὲ προκείμενον ὀρῶντες, καὶ τὸν νοῦν φωτιζόμεθα, τὸν παναίτιον Λόγον δοξάζοντες.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. Θεοτοκίον

Ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ, τὸ τοῦ παμβασιλέως, Θεοδόχον εὐαγὲς κειμήλιον σεπτόν, Θεοτόκε πανάμωμε, φρούρησον τὴν κληρουχίαν, τὴν αἰεὶ εὐφημοῦσάν σε, καὶ γεραίρουσαν πίστει τὸν τόκον σου.

Κανῶν τῶν Ἐγκαινίων

Ἰωάννου Μοναχοῦ (τοῦ Δαμασκηνοῦ)

Ἦχος ὁ αὐτός. Εἰρμός. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Ὁ στύλω καθοδηγῶν τὸ πρότερον τὸν ἐκλεκτὸν Ἰσραήλ, διὰ λουτροῦ βαπτίσματος Χριστέ, ἐν Σιών κατεφύτευσας τὴν Ἐκκλησίαν κράζουσαν· Ἄισωμεν ἄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Σήμερον, τῆς ἀπροσίτου δόξης σου, ἡ ἐπιφοίτησις, τὸν ἐπὶ γῆς παγέντα σοι ναόν, οὐρανὸν κατεσκεύασεν, ἐν ᾧ συμφώνως ψάλλομεν· Ἄισωμεν ἄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα.

Οὐ νόμω, ἡ Ἐκκλησία Κύριε, ἐγκαλλωπίζεται, οὐ δουλικῶν ἐκτάσσει χειρῶν, τοῦ Σταυροῦ δὲ τῆ χάριτι, ἐγκαυχωμένη ψάλλει σοι· Ἄισωμεν ἄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Ἀσπόρως, τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

ὠδὴ γ'.

ὁ Ἀναστάσιμος

Ἦχος πλ. α'. Ὁ Εἰρμός

Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βροίθουσας, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χολὴν μὲν οἱ ἐκ πέτρας τὸ μέλι θηλάσαντες, τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τερατουργήσαντι, σοὶ προσενηνόχασι Χριστέ, ὄξος δ' ἀντὶ τοῦ μάννα, εὐεργεσίαν σοι ἡμεῖψαντο, παῖδες Ἰσραὴλ οἱ ἀγνώμονες.

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οἱ πάλοι φωτοειδεῖ νεφέλη σκεπόμενοι, τὴν ζωὴν ἐν τάφῳ Χριστέ κατέθεντο, ἀλλ' αὐτεξουσίως ἀναστάς, πᾶσι πιστοῖς παρέσχες, τὴν μυστικῶς ἐπισκιάζουσας, ἄνωθεν τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. Θεοτοκίον.

Σὺ Μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι, τοῦ ἐξ ἀκηράτου Πατρὸς ἐκλάμψαντος, ἄνευθεν ὠδίνων μητρικῶν, ὅθεν σε Θεοτόκον, σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας, Λόγον ὀρθοδόξως κηρύττομεν.

ὁ Προεόρτιος

Ἦχος δ'. Εἰρμός. Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει.

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Δόξαν Χριστοῦ σε, χρηματίσαντα πίστει δοξάζομεν, δοξαζόμενοι ταῖς σαῖς, δεδοξασμένε Κυρίου Σταυρέ, σεπταῖς περιπτύξεσι, καὶ φωτιζόμενοι.

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Ἐν εὐφροσύνῃ, προσελθόντες Πιστοὶ ἀρυσώμεθα, ὡς ἐκ κρήνης καθαρᾶς Σταυροῦ, ἀεὶζωα νάματα, καὶ διασωζόμενοι, Θεὸν ὑμνήσωμεν.

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Ζωὴ ὑπάρχων, Ἰησοῦς κρεμασθεὶς τεθανάτωται, ἐπὶ ξύλου τοῦ Σταυροῦ· ὃν νῦν πιστῶς προσπτυσσόμενοι, πάθη ἀποφεύγομεν, θανάτου πρόξενα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. Θεοτοκίον

Ἐπιφανεῖσα, τῆς ψυχῆς μου τὸ σκότος ἀπέλασον, ἀμαρτίας τὰς σειρᾶς, ἀγνή Παρθένε διάρρηξον, σῶσόν με κήσασα, τὸν Πανοικτίρμονα.

Τῶν Ἐγκαινίων

Ἦχος ὁ αὐτός. Εἰρμός. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοι.

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Ἦγίαςας ἐπὶ γῆς, τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστέ Πνεύματι, χρίσας αὐτὴν σήμερον, σῆς ἀγαλλιᾶσεως ἔλαιον.

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Θεμέλιόν σε Χριστέ, ἡ Ἐκκλησία ἀρράγες ἔχουσα, τῷ σῶ Σταυρῷ στέφεται, ὡς βασιλικῶ διαδήματι.

Δόξα.

Ἀνέδειξας ἀγαθὴ, τὴν χειροποίητον σκηνὴν σήμερον, τῆς ὑπὲρ νοῦν δόξης σου, οἰκονομικῶς οἰκητήριον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ χαῖρε προσάγομεν.

Συναπτὴ μικρὰ

μεθ' ἣν Ἐκφώνησις
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τῶν Ἐγκαινίων

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Τοῦ μαρτυρίου τὴν σκηνὴν Θεὸς παρέδειξε, καὶ ὁ θεσπέσιος Μωσῆς ἐν γῆ ἐπήξατο, καὶ ναὸν ἐγκαινίζει Σολομῶν ἐν θυσίαις· ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τὴν νέαν Ἱερουσαλήμ, τῇ πίστει καταφυγόντες δαυϊτικῶς, δῶμεν θείαν ἀνύμνησιν, τῷ σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς, αἰτούμενοι συγχώρησιν...

...πάντων ὧν περ ἡμάρτομεν.

Συναπτὴ μικρὰ

μεθ' ἣν Ἐκφώνησις
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ – ΟΙΚΟΣ - ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΝ

Κοντάκιον τὸ Ἀναστάσιμον. Ἦχος πλ. α'. Μιμητὴς ὑπάρχων.

Πρὸς τὸν ἄδην Σωτὴρ μου συγκαταβέβηκας, καὶ τὰς πύλας συντρίψας ὡς παντοδύναμος, τοὺς θανόντας ὡς Κτίστης συνεξανέστησας, καὶ θανάτου τὸ κέντρον Χριστέ συνέτριψας, καὶ Ἀδὰμ τῆς κατάρας ἐρρύσω Φιλάνθρωπε, διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος

Ακούσασαι αἱ Γυναῖκες τοῦ Ἀγγέλου τὰ ῥήματα, ἀπεβάλοντο τὸν θρῆνον, προσχαρεῖς γενόμεναι, καὶ σύντρομοὶ τὴν Ἀνάστασιν ἔβλεπον, καὶ ἰδοὺ Χριστὸς προσήγγισεν αὐταῖς, λέγων τό· Χαίρετε, θαρσεῖτε, ἐγὼ τὸν κόσμον νενίκηκα, καὶ τοὺς δεσμίους ἐρρύσάμην, σπουδάσατε οὖν πρὸς τοὺς Μαθητάς, ἀπαγγέλλουσαι αὐτοῖς, ὅτι προάγω ὑμᾶς, ἐν τῇ πόλει Γαλιλαίᾳ τοῦ κηρῦξαι. Διὸ πάντες σοὶ κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῇ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἐγκαινίων τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν Ἀναστάσεως, ἥτοι τοῦ Ναοῦ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις φρικτῶν προσκυνημάτων, τοῦ Γολγοθᾶ καὶ τοῦ Παναγίου Τάφου, ἐν ἔτει τριακοσιοστῶ καὶ τριακοστῶ καὶ πέμπτῳ (335) τελεσθέντων.

Στίχοι

Νόμον παλαιὸν Ἰσραὴλ πληρῶν νέος,
Ἐγκαινίοις σοὶ τὸν τάφον τιμᾶ Λόγε.
Τύχθη ἀναστάσεως τρισκαιδεκάτη καινισμούς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Κορνηλίου τοῦ Ἑκατοντάρχου, Ἀποστολικοῦ ἀνδρὸς ἐν ταῖς Πράξεσι τῶν Ἀποστόλων (κεφ. ι´) ἀναφερομένου, ὑπὸ δὲ τοῦ κορυφαίου Ἀποστόλου Πέτρου κατηχηθέντος καὶ Ἐπισκόπου Σκεψέων τῆς Μοισίας ἀναδειχθέντος.

Στίχοι

Ζωῆς ἀπίστου Κορνήλιον ἐξάγεις,
Πιστῶν ἀπαρχὴν τῶν ἐθνῶν Χριστέ μου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη Ἀριστείδου, τοῦ Ἀθηναίου Φιλοσόφου, Ἀπολογητοῦ καὶ Μάρτυρος, ἐν ἔτει ἑκατοστῶ καὶ εἰκοστῶ (120) ἀγχόνη τελειωθέντος, ἐν τῇ Κοίλῃ ὁδῶ τῶν Ἀθηνῶν, παρὰ τὴν Ἀκρόπολιν.

Στίχοι

Ἀριστεὺς ὀφθεῖς ἀθλητῶν, Ἀριστείδη,
Κλεινῶν Ἀθηνῶν ἐπορφύρωσας χθόνα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Μάρτυρος Κρονίδου καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ Λεοντίου καὶ Σεραπίωνος, ἐν τῇ θαλάσῃ βληθέντων καὶ τελειωθέντων, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατὰ τὰ ἔτος τριακόσια καὶ τέσσαρα (304).

Στίχοι

Ὑπῆρξεν ἄθλος ἢ θάλασσα καὶ τάφος,
Σεραπίωνι, Κρονίδη, Λεοντίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Ἐνδοξοὶ Μάρτυρες οἱ ἐν τῇ πόλει Τόμι τῆς Σκυθίας, ἥτις ἐστὶν ἡ σημερινὴ Κωνσταντζα, τὴν καλὴν ὁμολογίαν δόντες ἐπὶ Λικινίου ἐν ἔτει τριακοσιοστῶ καὶ εἰκοστῶ (320), μαρτυρικῶς τελειοῦνται. Ἦτοι·

Οἱ Ἅγιοι Γορδιανὸς, Μακρόβιος καὶ Σέλευκος, θηρίοις ἐκδοθέντες τελειοῦνται.

Στίχοι

Τὸν Γορδιανὸν καὶ Σέλευκον θηρίοις,
Οἱ θηριώδεις ἐκδιδούσιν ἀγρίοις.
Ὁ Μακρόβιος τὸν μακρὸν ποθῶν βίον,
Θηρῶν ὁδοῦσι τὸν βραχὺν λείπει βίον.

Οἱ Ἅγιοι Λουκιανὸς, Ἡλεὶ καὶ Ζωτικός, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

Σὺν Λουκιανῶ Ζωτικὸν στέφους ἔρωσ,
Ἐρᾶν ἐποίει καὶ στεφανοῦντος ξίφους.
Λύπη παρῆλθεν ὁ πρὶν Ἡλεὶ τὸν βίον,
Ἡλεὶ δὲ μάρτυς σὺν χαρᾷ θνήσκει ξίφει.

Ὁ Ἅγιος Οὐαλλέριος (ἢ Οὐαλλεριανὸς) τῷ πόθῳ τῶν Μαρτύρων τελειοῦται.

Στίχοι

Οὐαλλέριος ἐκ πόθου τῶν Μαρτύρων,
Θνήσκει πρὸς αὐτῷ τῷ τάφῳ τῶν Μαρτύρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἐνδοξὸς Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Στράτων, ὁ ἐν Νικομηδείᾳ, ταῖς κορυφαῖς κέδρων προσδεθείς καὶ τούτων ἐκτιναχθέντων διαμερισθείς, τελειοῦται, ἐν ἔτει τριακοσιοστῷ καὶ τετάρτῳ (304).

Στίχοι

Κέδροις ὁ Μάρτυς προσδεθείς Στράτων δῦω,
Εἷς ὢν τὸ σῶμα, δείκνυται μέρη δῦω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Πέτρος ὁ ἐν τῇ Ἀγρῆᾳ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, κατὰ τὸν Θ' αἰῶνα διαλάμψας.

Στίχοι

Ραγεῖς ὁ Πέτρος τῇ λύσει τοῦ σαρκίου,
Πρὸς ἀρραγῆ μετῆλθε τὸν Θεὸν πέτραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἱεροθέου τοῦ νέου τοῦ ἐκ Καλαμῶν καταγομένου καὶ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῶν Ἰβήρων ἀσκήσαντος, τοῦ καὶ Διδασκάλου τοῦ δούλου Γένους χρηματίσαντος ἐν τῇ νήσῳ τῆς Σκοπέλου καὶ ἐν τῇ νήσῳ Γυάρῳ ἐν τέλει κοιμηθέντος ἐν ἔτει χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ καὶ πέμπτῳ (1745).

Στίχοι

Ἱερόθεε ἱερὸς Θεῷ γίνη,
Κτείνας τὰ πάθη ἐγκρατείας τοῖς πόνοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίας Ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Κετεβάν, εὐσεβεστάτης βασιλίσης τῆς Ἰβηρίας, ἐν ἔτει χιλιοστῷ ἑξακοσιοστῷ εἰκοστῷ καὶ τετάρτῳ (1624) τελειωθείσης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ πρὸ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Σύναξιν ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν Σμύρνη καὶ Ἰωνία Νεομαρτύρων, τῶν ἐν τοῖς ἐσχάτοις χαλεποῖς χρόνοις (1922) τραγικῶς τὸ ζῆν ἐκμετρησάντων, μετὰ τῶν ποιμένων αὐτῶν Χρυσόστομου Ἐπισκόπου Σμύρνης τοῦ Καλαφάτη, Ἀμβροσίου Μοσχονησίων τοῦ Πλειανθίδου, Γρηγορίου Κυδωνιῶν τοῦ Ὠρολογᾶ, Προκοπίου Ἰκονίου τοῦ Λαζαρίδη, Εὐθυμίου Ζήλων τοῦ Ἀγριτέλλη, τῶν Ἱερομαρτύρων.

Στίχοι.

Τιθεὶς ψυχὴν Χρυσόστομος ὁμοῦ συμμύσταις,
Λαοῦ καὶ στρατοῦ τε ἀπαρχὴ προσηνέχθη.

Πρωτομάρτυς Χρυσόστομος ἀποφράδι ἐτύθη,
συνάθλων πληθῦος ἐπομένης τῷ πότμῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Ἦχος πλ. δ'.

ὠδὴ α'

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι, τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἤνωσεν, ἐπ' εὗρους διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὄπλον. Διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

ὠδὴ γ'

Ῥάβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται, τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα. Τῇ στεριευούσῃ δὲ πρῶην, Ἐκκλησία νῦν ἐξήνηθησε, ξύλον Σταυροῦ,...

...εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

ὠδὴ δ'

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.

ὠδὴ ε'

Ἦ τρισμακάριστον ξύλον! ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος' δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθεὶς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ὠδὴ ς'

Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας Ἰωνᾶς, σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριον πάθος προδιετύπου σαφῶς. Ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον Ἀνάστασιν ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριμέρῳ ἐγέρσει τὸν κόσμον φωτίσαντος.

ὠδὴ ζ'

Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου, δυσσεβοῦς, λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς, καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς. Ὅμως τρεῖς Παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμιον' ἀλλ' ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ συνόντες ἔψαλλον' ὁ ὑπερύμνητος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ὠδὴ η'

Στίχ. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, Δημιουργὸν Πατέρα Θεόν, ὑμνεῖτε τὸν συγκαταβάνα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα, καὶ ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός...

Τὴν Τιμιωτέραν

εἰς Ἦχον πλ. δ'.

Καταβασία

ὠδὴ θ'.

Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε Παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, ὑφ' οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ ζωηφόρον ἐν γῆ, πεφυτούργηται δένδρον. Διὸ νῦν ὑψουμένου προσκυνοῦντες αὐτόν, σε μεγαλύνομεν.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος β΄.

❖ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

❖ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ὅτι ἅγιος ἐστί.

Ἐξαποστειλάριον Ἑωθινόν Γ΄.

Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται, μὴ τις διαπιστεῖται, ἐφάνη τῇ Μαρίᾳ γάρ, ἔπειτα καθωράθη, τοῖς εἰς ἀγρὸν ἀπιούσι, Μύσταις δὲ πάλιν ὤφθη, ἀνακειμένοις ἑνδεκα, οὓς βαπτίζειν ἐκπέμψας, εἰς οὐρανοὺς, ὅθεν καταβέβηκεν ἀνελήφθη, ἐπικυρῶν τὸ κήρυγμα, πλήθει τῶν σημείων.

Ἐξαποστειλάριον κοινόν· τῶν Ἐγκαινίων καὶ τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Μέσον τῆς γῆς ὁ Κύριος, καὶ Θεὸς σωτηρίαν, διὰ Σταυροῦ εἰργάσατο, σαρκωθεὶς ἐκουσίως, εἰς ἀνακαίνισιν κόσμου· τάφῳ κατατεθεὶς δέ, τριήμερος ἐγήγερται, καὶ ζωῆς ἀρραβῶνα, τὴν ἑαυτοῦ, προδεικνύει ἔγερσιν, ἧς ἐν πίστει, τελοῦμεν τὰ ἐγκαίνια, τοῦ Θεοῦ σὺν Ἀγγέλοις.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Μετ' εὐφροσύνης κράζομεν, σοὶ τὸ Χαῖρε Παρθένε· χαῖρε ἀρᾶς ἢ λύτρωσις, τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Εὐᾶς· Χαῖρε δι' ἧς ἀνυψώθη, τῶν βροτῶν ἡ οὐσία, πρὸς δόξαν ὑπερκόσμιον, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, χαῖρε δι' ἧς, ὑπ' Ἀγγέλων πάντοτε προσκυνεῖται, ἐν οὐρανοῖς πανύμνητε...

...Θεοτόκε Μαρία.

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος πλ.α΄.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ΄.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραφτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Κύριε, ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου ὑπὸ τῶν παρανόμων, προῆλθες ἐκ τοῦ μνήματος, καθὼς ἐτέχθη ἐκ τῆς Θεοτόκου, οὐκ ἔγνωσαν πῶς ἐσαρκώθη, οἱ ἀσώματοί σου Ἄγγελοι, οὐκ ἤσθοντο πότε ἀνέστης, οἱ φυλάσσοντές σε στρατιῶται, ἀμφότερα γὰρ ἐσφράγισται τοῖς ἐρευνῶσι, πεφανέρωται δὲ τὰ θαύματα, τοῖς προσκυνούσιν, ἐν πίστει τὸ μυστήριον, ὃ ἀνυμνοῦσιν, ἀπόδος ἡμῖν ἀγαλλίασιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κύριε, τοὺς μοχλοὺς τοὺς αἰώνιους συντριψας, καὶ δεσμὰ διαρρήξας, τοῦ μνήματος ἀνέστης, καταλιπὼν σου τὰ ἐντάφια, εἰς μαρτύριον τῆς ἀληθοῦς τριημέρου ταφῆς σου, καὶ προῆγες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ὁ ἐν σπηλαίῳ τηρούμενος. Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Αινεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Κύριε, αἱ Γυναῖκες ἔδραμον ἐπὶ τὸ μνήμα, τοῦ ἰδεῖν σε τὸν Χριστόν, τὸν δι' ἡμᾶς παθόντα, καὶ προσελθοῦσαι, εὔρον Ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τῷ φόβῳ κυλισθέντα, καὶ πρὸς αὐτὰς ἐβόησε λέγων Ἀνέστη ὁ Κύριος, εἶπατε τοῖς μαθηταῖς, ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Κύριε, ὥσπερ ἐξῆλθες ἐσφραγισμένοι τοῦ τάφου, οὕτως εἰσῆλθες καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, πρὸς τοὺς μαθητάς σου, δεικνύων αὐτοῖς τὰ τοῦ σώματος πάθη, ἅπερ κατεδέξω Σωτῆρ μακροθυμήσας, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυῖδ, μώλωπας ὑπήνεγκας, ὡς Υἱὸς δὲ τοῦ Θεοῦ, κόσμον ἠλευθέρωσας. Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτῆρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Προσόμοια τῶν Ἐγκαινίων δ'

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Σήμερον ὁ ἔνθεος, καὶ ἱερός καὶ σεβάσμιος, τῆς Χριστοῦ ἀναστάσεως, φαιδρῶς ἐγκαινίζεται, φωτοφόρος οἶκος· καὶ νέμει ἐν κόσμῳ, τάφος ὁ θεῖος τὴν ζωὴν, καὶ ἐμπαρέχει πηγὴν ἀθάνατον, βλυστάνει ῥεῖθρα χάριτος, θαυμάτων βρῦει τὰνάματα, καὶ δωρεῖται ἰάματα, τοῖς αὐτὸν πίστει μέλπουσιν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Σήμερον ὁ ἔνθεος, καὶ ἱερός καὶ σεβάσμιος...

Στίχ. Κύριε, ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.

Ἦστραψεν ἡ ἄνωθεν, φωτοφανῆς αἴγλη λάμπουσα, καὶ τὰ πάντα φωτίζουσα· πιστῶς οὖν τιμήσωμεν, τὴν Χριστοῦ τοῦ Κτίστου, ἀνάστασιν πάντες, καὶ ἐγκαινίων ἱερῶν, τὴν ζωηφόρον θεῖαν πανήγυριν, ἐν ὕμνοις ἐορτάσωμεν, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν, ὅπως ἴλεων εὐρωμεν, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Στίχ. Σοί, πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ.

Μέσον γῆς ὑψούμενον, προκατιδεῖν ἐφιέμενοι, τοῦ Σταυροῦ σκηπτρον ἅγιον, ψυχὰς προκαθάρωμεν, ἀστραφθῶμεν φρένας, φωτὶ λαμπρυνθῶμεν, καὶ ἐν δυνάμει θεϊκῆ, καταυγασθέντες Χριστὸν ὑμνήσωμεν, τῷ ξύλῳ τῷ σεπτῷ αὐτοῦ, ἁγιασμόν παρεχόμενον, τοῖς ἐν πίστει γεραίρουσι, καὶ θερμῶς αὐτὸν μέλπουσιν.

Δόξα.

ΕΩΘΙΝΟΝ Γ'

Ἦχος γ'.

Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας, τὴν τοῦ Σωτῆρος εὐαγγελιζομένης, ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν καὶ ἐμφάνειαν, διαπιστοῦντες οἱ Μαθηταί, ὠνειδίζοντο τὸ τῆς καρδίας σκληρόν, ἀλλὰ τοῖς σημείοις καθοπλισθέντες καὶ θαύμασι, πρὸς τὸ κήρυγμα ἀπεστέλλοντο, καὶ σὺ μὲν Κύριε, πρὸς τὸν ἀρχίφωτον ἀνελήφθης Πατέρα, οἱ δὲ ἐκήρυττον πανταχοῦ τὸν λόγον, τοῖς θαύμασι πιστούμενοι. Διὸ οἱ φωτισθέντες δι' αὐτῶν δοξάζομέν σου, τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, φιλάνθρωπε Κύριε.

Καὶ νῦν. Ἦχος β' (πάντοτε)

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ ἄδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν, διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν. Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία Μεγάλη

εἰς ἤχον πλ. α'. (Ἀργή ἢ σύντομος)

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

καὶ εὐθύς μετὰ τὴν ὀλοκλήρωσιν αὐτῆς
τὸ παρὸν Ἀναστάσιμον Τροπάριον
Ἦχος β'.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν, ἄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ

(τῶν Κυριακῶν)

Ἀντίφωνον Α'

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ Βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β'

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας. Εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'

Τό Αναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α΄.

Στίχ. α΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι ἠυδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγειραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι,

Μικρὰ Εἴσοδος

Εἰσοδικὸν

Ἦχος β΄

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν.....

...ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Τό Αναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α΄.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι ἠυδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγειραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Τὸ προεόρτιον

ἦχος β΄.

Τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὃν ἔδωρήσω ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις Κύριε, σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβείαν. Σῶζε τοὺς βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου, εἰρηνεύοντας διὰ τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλόανθρωπε.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἐγκαινίων

ἦχος δ΄.

Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν κάτω συναπέδειξας ὠραιότητα, τοῦ ἁγίου σκηνώματος τῆς δόξης σου Κύριε. Κραταίωσον αὐτὸ εἰς αἰῶνα αἰῶνος, καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν, τὰς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως προσαγομένας σοὶ δεήσεις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, ἢ πάντων ζωῆ καὶ ἀνάστασις.

Τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον τῶν Ἐγκαινίων

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Οὐρανὸς πολύφωτος ἡ Ἐκκλησία, ἀνεδείχθη ἅπαντας, φωταγωγοῦσα τοὺς πιστούς· ἐν ᾧ ἑστῶτες κραυγάζομεν· Τοῦτον τὸν οἶκον, στερέωσον Κύριε.

Τρισάγιον.

Ἀπόστολος

(Γαλ. ς΄ 11-18)

Προκείμενον ἦχος πλ.β΄.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκραξομαι ὁ Θεὸς μου.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ. Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται. Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτετμημένοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρα σαρκὶ καυχῶσινται. Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται καὶ γὰρ κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομὴ τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνην ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω, ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί ἀμήν.

Ἀλληλουῖα (γ')

Εὐαγγέλιον

(Ἰω. γ' 13-17)

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Ἔιπεν ὁ Κύριος· Οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν, εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ καθὼς Μωσῆς ὑψώσεν τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑψώθηναί δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Οὕτως γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον, ἵνα κρίνη τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τό

Ἐξαιρέτως

ἤχος β' (Ἀρχαία Τάξις) ἢ πλ.α'

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σέ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

**Μετὰ δὲ τὸ Ἐξαιρέτως, τὸ Ἄξιόν ἐστι καὶ τὴν Ἐκφώνησιν «καὶ ὧν ἕκαστος»,
ψάλλομεν τὸ ἐξῆς Μεγαλυνάριον·**

Εἰς Ἦχον πλ. δ' ἢ β' (ὡς τὰ Τριαδικὰ τοῦ Μεσονυκτικοῦ)

Μεγαλυνάριον Προεόρτιον τοῦ Σταυροῦ.

Ὑδατι νιψώμεθα ἀρετῶν, καρδίας καὶ χεῖλη, καὶ τὰ πρόσωπα ἀδελφοί, ἵνα τοῦ Σωτῆρος, Σταυρὸν τὸν ζωηφόρον, ὅλως κεκαθαρμένοι ὑποδεξώμεθα.

Εἰ δὲ βουλεῖ καὶ τῶν ἐν Μικρασίᾳ Μαρτύρων

Δεῦτε τὴν πλειάδα τῶν εὐκλεῶν ἱερομαρτύρων, ἐκατόμβας τε τῶν πιστῶν, Ὁρθοδόξων πλήθη τιμήσωμεν ἀξίως· καὶ γὰρ ἐν Μικρασίᾳ ἐν πίστει ἠθλησαν.

Κοινωνικόν

ἤχος πλ.α'

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλουῖα.

ἤχος β'

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὔρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

ἤχος β'

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (τρῖς).

Ἀπόλυσις «... Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»
Δι' εὐχῶν...
Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον.

Ἦχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικός.

Τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἡ οὐράνιος κλίμαξ, ὁ ἄχραντος Σταυρός, ἡ πηγή τῶν χαρίτων, χερσὶν ἐμφανίζεται, Ἰερέων ὑψούμενος. Δεῦτε ἅπαντες, ἐν καθαρᾷ τῇ καρδίᾳ, προεόρτιον, τούτῳ προσάξωμεν αἶνον, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Κορνηλίου.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Δικαιοσύνης διαπρέπων τοῖς ἔργοις, τὸν φωτισμὸν τῆς εὐσεβείας ἐδέξω, καὶ Ἀποστόλων σύμπανος ἐδείχθης ἀληθῶς· τούτοις κοινωνήσας γάρ, δι' ἔνθεον καμάτων, τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκωσιν, ἀνέκραξας πᾶσι· μεθ' ὧν δυσώπει σῶζεσθαι ἡμᾶς, τοὺς σὲ τιμῶντας, παμμακάρο Κορνήλιε.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Φιλοσόφου καὶ Ἀπολογητοῦ.

Ποίημα Χαραλάμπους Μπούσια.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Τῷ Χριστῷ προσηνέχθης θυσία ἄμωμος καὶ ὀλοκάρπωμα θεῖον αἰωρηθεὶς ἀπηνῶς ἐν ἀγχόνῃ Ἀριστείδη γενναϊότατε, γόνε κλεινῆ τῶν Ἀθηνῶν καὶ φιλόσοφε σεπτέ· διό σε νῦν εὐφημοῦντες φωναῖς εὐήχοις βοῶμεν· Χριστὸν δυσώπει ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου Ἱεροθέου.

Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Σοφία καὶ ἀσκήσει σοῦ τὸν βίον διήνυσας, καὶ ἱερωσύνη καὶ πάση ἀρετῇ Ἱερόθεε· διό καὶ σεμνύνονται ἐν σοὶ Ἰβήρων Μονῆς οἱ φοιτηταί, καὶ τρυφῶντες τῆς σῆς Κάρας σοφέ, βοῶ σοι τῷ σοὶ προστάτῃ. Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ ἀγίασαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι σιά σοῦ ἡμῖν θαυμάσια.

Ἀπολυτίκια τῶν ἐν Μικρασίᾳ Μαρτύρων.

Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.*

Μέγαν μάρτυρα ἢ Ἐκκλησία, μέγαν ἥρωα τὸ ἔθνος σύμπαν, τὸν τῆς Σμύρνης ὑμνοῦμεν Χρυσόστομον. Καὶ γὰρ γενναίως ἀθλήσας ὑπέμεινεν ὑπὲρ πατρίδος καὶ πίστεως θάνατον Ἱεράρχου τε ὑπόδειγμα ἑαυτὸν ἀνέδειξε τὸν στέφανον λαβῶν τὸν ἀμαράντινον.

Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.**

Ἀθλητῶν σε τὸ κλέος καὶ τῆς Σμύρνης τὸν πρόεδρον, τῆς Ὁρθοδοξίας φρουρόν τε, σὲ τιμῶμεν Χρυσόστομε. ἐδείχθης γὰρ σύ, Πάτερ, ἐν αὐτῇ ποιμὴν πανάριστος καὶ ἄξιος ὑπὲρ ποιμνῆς θυσιάσας ζωῆν καὶ βίον, πανεύφημε. Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ. Δόξα τῷ σὲ ἐνισχύσαντι. Δόξα τῷ ἀναδείξαντι ἡμῖν Μάρτυρα μέγιστον.

* Διὰ τὴν ἱστορίαν ἐνετάξαμεν ἐνταῦθα. Καὶ πληροφοροῦμεν ὅτι· Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦτο ἐποιήθη ὑπὸ Λεωνίδου Φιλιππίδου, χρηματίσαντος ἰδιαίτερου γραμματέως τοῦ ἔθνομάρτυρος Ἱεράρχου Σμύρνης Χρυσοστόμου, ἐγράφη δὲ καὶ ἐδημοσιεῖθη πρωῒμως.

** Καὶ τὸ δεύτερον ἀπολυτίκιον (ποίημα ἱερέως Νικολάου Ἀβούρη, ἱεροκήρυκος Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζακύνθου) συνετέθη ἐπὶ τῇ πρώτῃ σκέψει καὶ προτάσει τῆς εἰς ἅγιον ἀνακηρύξεως τοῦ ἱεροῦ ἀνδρός (1929).

Σημείωσις· ἐν ἀκροτάτῳ σεβασμῷ πρὸς τὴν Ἱερὰν Παράδοσιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν εὐταξίαν διευκρινίζομεν, ὅτι ὁ ἐμπλουτισμὸς τοῦ Μηνολογίου ἐντάσσεται εἰς τὸν εὐλαβῆ πόθον τῶν χριστιανῶν σήμερον πρὸς ἀνάμνησιν καὶ τιμὴν καὶ σέβας πρὸς τοὺς λαμπροὺς ἀστέρας τῆς Ἐκκλησίας, τοὺς δι' ἀσκήσεως ἢ ἀθλήσεως τῷ Κυρίῳ ἡμῶν εὐαρεστησάντων καὶ ὑπ' Αὐτοῦ δοξασθέντας.

Διὰ τὴν ἐπ' Ἐκκλησίαις χρῆσιν αὐτονοήτως ἀπαιτεῖται ἐξάρτησις καὶ ἑναρμονισμὸς μετὰ τῆς ἐπιτοπίου Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς, ἥτοι τοῦ ἐπιχωρίου Ἐπισκόπου.

Ὡσαύτως, ὅτε ἐορτάζει πληθὺς Ἁγίων ἐν τινὶ ἡμέρᾳ, εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ Προεστῶτος ἀπόκειται τὸ νὰ συντμηθῇ πῶς τὸ Μηνολόγιον καὶ δὴ οἱ Στίχοι.

Σημειωθεῖτω ὅτι οἱ πλεῖστοι τοῦ Μηνολογίου συνθέτην ἔχουσι τὸν ἐν Ὁσίοις λαμπρὸν Διδάσκαλον τῆς Ἐκκλησίας Νικόδημον τὸν Ἁγιορείτην.